

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către inculpat, de către avocatul acestuia Prisacari Ion și de către partea vătămată Sînjerevschi Daniel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Ciocanu Vadim Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în s. Xxxxx r-l Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.02.2019 - 04.04.2019

2. instanța de apel: 23.05.2019 – 11.09.2019

3. instanța de recurs: 08.11.2019 – 29.01.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 04 aprilie 2019, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Ciocanu Vadim Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Ciocanu V., s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

S-a dispus încasarea de la Ciocanu V. în contul statului suma de 640 lei cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pe prezenta cauză penală.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Ciocanu V. la 05.11.2018, aproximativ la ora 00:30, aflându-se în preajma gospodăriei lui Sînjerevschi G., amplasată în satul Xxxxx r-nul Xxxxx, intenționat, înțelegînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, în urma unui conflict apărut cu Sînjerevschi Daniel, l-a împins pe acesta în șanțul de pe marginea drumului, iar apoi în cadrul altercației cu acesta, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste corp și față, provocându-i leziuni care conform raportului de expertiză judiciară nr.2019 28D 0006 din 04.01.2019, se califică ca vătămări corporale grave, fiind periculoase pentru viață.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi:

vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea referitoare la pedeapsa stabilită cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță și de a-i stabili acestuia o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa de închisoare pe un termen de 3 ani să fie executată în condiții de detenție, după care 2 ani cu suspendare, cu stabilirea termenului de probă de 3 ani, cu obligarea condamnatului ca în termenul de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, în rest sentința să fie menținută.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța de judecată i-a aplicat inculpatului o pedeapsă în limitele art. 151 alin. (1) Cod penal, dar necătînd la faptul dat, consideră pedeapsa aplicată este prea blîndă și neadecvată celor săvârșite de inculpat;

- cu referire la prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, prin sentința emisă, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerație personalitatea lui Ciocanu V., care nu este la prima abatere de ordin penal, acesta prin sentința Judecătorei Dondușeni din 28.06.2010, fiind recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), d) și f) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale (4000 lei), dar necătînd la acest fapt, nu i-a stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare cu executare în baza art.151 alin. (1) Cod penal;

- din materialele cauzei penale rezultă că, Ciocanu V. a comis o infracțiune din categoria celor grave, folosind violența, aplicîndu-i lui Sînjerevschi D. multiple lovituri peste corp și cap, provocându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, dar necătînd la acest fapt, instanța de judecată i-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoarea, aplicîndu-i astfel o pedeapsă pe care o consideră prea blîndă pentru fapta comisă. Astfel, suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoarea aplicată de instanță, este una prea blîndă întrucît ținînd cont de personalitatea condamnatului, de gravitatea faptei comise și de influența categoriei pedepsei aplicate lui, aceasta nu i-ar corecta comportamentul, iar conform art. 61 alin (2) Cod penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților cît și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, a fost admis apelul declarat de procuror, fiind casată parțial sentința, în latura pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciocanu V. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod penal cu numirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani. În conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani s-a dispus să fie executată în condiții de detenție în penitenciar de tip semiînchis, iar

restul pedepsei s-a dispus a fi suspendat pe un termen de 2 ani, cu obligarea condamnatului ca în termenul de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, făcând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma bazei probante administrate de către organul de urmărire penală, instanța de apel a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Ciocanu V. în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață*.

Ce ține de pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpatului, instanța de apel a stabilit că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită (viața și sănătatea persoanei), natura și gravitatea rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială a acestuia, în rezultat fiindu-i stabilită o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunea comisă.

Astfel, instanța de apel a reținut că, fapta inculpatului potrivit art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă, inculpatul nu este la prima abatere de ordin penal, acesta prin sentința Judecătorei Dondușeni din 28.06.2010 fiind recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), d) și f) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale (4000 lei). Ultimul a comis o infracțiune din categoria celor grave folosind violența, aplicându-i lui Sînjerevschi D. multiple lovituri peste corp și cap, provocându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață sub formă de edem a țesuturilor moi regiunea frontală, periorbital bilateral, echimoze periorbitale bilateral, hemoragii sub conjunctiva ambelor ochi, excoriații spate, membre, contuzie cerebrală de gradul I, fractură cominutivă osul occipital pe dreapta, hematom epidural în fosa cerebrală posterioară și fractura oaselor nazale.

Prin urmare, atitudinea de ignorare totală de către inculpat a respectului față de lege, comportamentul negativ al acestuia în societate, indică asupra faptului, că pedeapsa aplicată acestuia pe cauza penală respectivă este una prea blîndă și pripită în coraport cu fapta prejudiciabilă comisă și nu va atinge efectul scontat ca măsură de pedeapsă penală.

Ținînd cont de cele enumerate supra, instanța de apel a considerat necesar a aplica în privința inculpatului pedeapsă mai aspră decît cea stabilită de instanța de fond prin sentința pronunțată, și anume potrivit prevederilor art. 90¹ Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani, dispusă să fie executată în condiții de detenție în penitenciar de tip semiînchis. Restul pedepsei să fie suspendată pe un termen de 2 ani, cu obligarea condamnatului ca în termenul de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Astfel, instanța de apel ținând cont de toate circumstanțele cauzei enumerate supra, precum și de faptul că, inculpatul s-a căit activ, pe cauză nu au fost stabilite careva prejudicii, infracțiunea comisă de inculpat este de categoria celor grave, deci legea permite aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, toate acestea luate în ansamblu, au determinat instanța de apel să aplice în privința inculpatului prevederile legii menționate și să stabilească inculpatului pedeapsă de 3 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis. Restul pedepsei s-a dispus a fi suspendat pe un termen de 2 ani, urmând ca în perioada de probațiune menționată să nu comită o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea acordată.

Totodată, instanța de apel a considerat că, pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă în raport cu fapta comisă, inclusiv în ce privește și termenii pedepselor, prin care se va obține corectarea și reeducarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului precum și altor persoane.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Prisacari I. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică:

- însuși din rechizitoriul întocmit de procuror, rezultă că inculpatul se caracterizează pozitiv, sunt prezente doar circumstanțe atenuante și anume recunoașterea vinei și repararea benevolă a pagubei pricinuite, iar circumstanțe ce agravează vinovăția inculpatului nu au fost stabilite;

- în instanțele de fond partea vătămată Sînjerevschi D., în scris a pledat privind neaplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu executare;

- instanța de apel în mod greșit a conchis că sunt existente temeiuri de a admite apelul procurorului și a casa sentința.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.2 Partea vătămată Sînjerevschi D., care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului indică:

- instanța de apel nu s-a pronunțat în mod argumentat asupra motivelor invocate în apelul declarat de către procuror referitor la individualizarea pedepsei;

- instanța de apel în mod greșit a conchis că sunt existente temeiuri de a admite apelul procurorului și a casa sentința;

- instanța de apel nu a luat în considerație opinia sa expusă în formă scrisă, asupra pedepsei aplicabile, pe fapta prejudiciabilă prevăzută în capitolul infracțiuni contra vieții și sănătății persoanei, prin care a pledat pentru neaplicarea în privința lui Ciocanu V. a pedepsei cu închisoare;

- consideră că izolarea lui Ciocanu V. de societate, nu este necesară.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6.3 Inculpat, care solicită casarea acesteia.

În motivarea recursului indică:

- sunt divergențe majore, între rezultatele investigațiilor radiologice efectuate în cele două instituții medicale și concluziile medicului legist, care menționează prezența facturii eschilate a osului occipital pe dreapta;

- este necesară efectuarea unei expertize medico-legale repetate;

- recunoaște în totalitate fapta incriminată, însă consideră că i s-a efectuat o încadrare juridică incorectă, la momentul pronunțării sentinței nu cunoștea că expertiza efectuată este dubioasă, dat fiind că nu este expert în domeniu.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel la aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea comisă, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, just ajungând la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă, cu aplicarea unei pedepse sub formă de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani să fie executată în condiții de detenție în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei s-a dispus a fi suspendat pe un termen de 2 ani.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursurile declarate de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului și de către partea vătămată Sînjerevschi Daniel.

Așadar, în prezenta speță, în recursurile declarate, avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului și partea vătămată Sînjerevschi Daniel, invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând menținerea sentinței, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, în baza art. 90 Cod penal.

În același timp, Colegiul penal constată că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 151 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra vieții și sănătății persoanei, prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 97 verso), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 151 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 10 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Ciocanu V., prin decizia instanței de apel a fost casată parțial sentința, în latura pedepsei și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ciocanu V. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod penal cu numirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, în conformitate cu prevederile art.90¹ Cod penal, pedeapsa de închisoare pe un termen de 3 ani s-a dispus să fie executată în condiții de detenție în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei s-a dispus a fi suspendat pe un termen de 2 ani, cu obligarea condamnatului ca în termenul de probă să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a admis apelul declarat și a casat parțial sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a acesteia, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, pronunțind o nouă hotărâre prin care i-au fost aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 ani s-a dispus să fie executată în condiții de detenție în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei, s-a dispus a fi suspendat pe un termen de 2 ani, în rest fiind menținută sentința. Instanța de apel motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune conform art. 90 Cod penal.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont că, fapta inculpatului se califică ca fiind una gravă, folosind violența, inculpatul s-a căit activ, pe cauză nu au fost stabilite careva prejudicii, de personalitatea acestuia, care nu este la prima abatere de ordin penal, prin sentința Judecătorei Dondușeni din 28.06.2010 fiind recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. c), d) și f) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale (4000 lei).

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel întemeiat a stabilit, că atitudinea de ignorare totală de către inculpat a respectului față de lege, comportamentul negativ al acestuia în societate, indică asupra faptului, că pedeapsa aplicată acestuia pe cauza penală respectivă este una prea blîndă și pripită în coraport cu fapta prejudiciabilă comisă și nu va atinge efectul scontat ca măsură de pedeapsă penală.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după

săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, în baza art. 90 Cod penal, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art.188 alin. (2) lit. c), d) și f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 4000 lei, astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Ciocanu V. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a casat sentința prin care i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, în privința inculpatului și a pronunțat o nouă hotărâre prin care i-au fost aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 3 (trei) ani s-a dispus să fie executată în condiții de detenție în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei s-a dispus a fi suspendat pe un termen de 2 ani, în rest fiind menținută sentința.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că instanța de apel nu a luat în considerație opinia părții vătămate expusă în formă scrisă, asupra pedepsei aplicabile, prin care a pledat pentru neaplicarea în privința lui Ciocanu V. a pedepsei cu închisoare, sunt prezente doar circumstanțe atenuante și anume recunoașterea vinei și repararea benevolă a pagubei pricinuite, iar circumstanțe ce agravează vinovăția inculpatului nu au fost stabilite, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză au fost luate în considerație, însă acestea nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin.

(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Ciocanu V., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului și de către partea vătămată Sînjerevschi Daniel, ca fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul declarat de către inculpat.

În conformitate cu art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar. Astfel, inculpatul fiind în drept să declare recurs ordinar, atât în latura penală, cât și în cea civilă.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Așadar, în prezenta speță Colegiul reține că, copia deciziei motivate a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2019, i-a fost înmănată inculpatului, la data de 09 octombrie 2019, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei (f.d. 138).

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, inculpatul Ciocanu V. a declarat recurs ordinar suplimentar la data de 13 ianuarie 2020, fapt confirmat prin amprenta ștampilei de pe plic.

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Revenind la prezenta speță, Colegiul penal constată că, luând în considerație data pronunțării integrale a deciziei instanței de apel, adică 09 octombrie 2019, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar pentru apărător, în cazul dat, a expirat la sfârșitul zilei de 08 noiembrie 2019.

Totodată, Colegiul remarcă că, legea procesual-penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar suplimentar de către inculpatul Ciocanu T. a

fost depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, în cauza penală privind-l pe **Ciocanu Vadim Xxxxx**, pe motiv că recursurile declarate de către avocatul Prisacari Ion în numele inculpatului și de către partea vătămată Sînjerevschi Daniel sunt vădit neîntemeiate, iar recursul declarat de către inculpat, este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 ianuarie 2020.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie